

f. a woman with beautiful eyes. —**क** m. १ the moon; २ **amphire**. —**कलंकधामन्** m. the moon.—**दृश्य**, नयन a. deer-eyed, fawn-eyed. —**दृश्य** a. timid, faint-hearted.

हरिणक m. A deer, क बत हरि-
णकानां जीवितं चातिलोलम् Sak. i.

हरिणी f. १ A female deer, R. II. 11, Megh. II. 19, 41; २ a golden image; ३ one of the four classes of women, otherwise called चिरिणी; ४ yellow jasmine; ५ name of a metre. (See App. I). COMP.—**दृश्य** a. fawn-eyed.

हरित I a. १ Greenish; २ yellow, yellowish, II m. १ Green colour; २ a swift horse; ३ a horse of the sun, सत्यमतीर्थ्य हरितो हरित्व वत्तेव वाजिनः Sak. i., or उत्पादय मेरुद्रुगाणि शुच्छानि हरितां खुरैः K.S. II. 43; ४ a lion; ५ the sun. III m. n. Grass IV f. A quarter, a point of the compass, R. III. 30. COMP.—**अर्ष** m. १ the sun, R. III. 22, XVIII. 23, Kir. II. 46, Sis. XI. 56; २ the *Arka* plant. —**गर्भ** m. green or yellowish *kus'a* grass with broad leaves.—**मणि** m. an emerald, Sis. III. 45.—**वर्ष** a. green-coloured.

हरित I a. (f. हरिता or हरिणी) Green, of a green colour, नीपे दृश्य हरितकापिशम् Megh. I. 21, Kir. V. 38, K. S. IV. I4. II m. १ The green colour; २ a lion; ३ a kind of grass. COMP.—**अइमन्** m. १ an emerald; २ sulphate of copper. —**छुक्क** a. having green leaves.

हरिता f. १ The *Du'rva'* grass; २ a brown-coloured grape. —**हरिता** f. १ Turmeric; २ the root of turmeric powdered, Mall. on Na. XXII. 49. COMP.—**भाष्म** a. of a yellow

colour. —**गणपति**, गणेश m. a particular form of the god Ganes'a.—**राग** a. unsteady in affection or attachment, fickle, (भुजमात्रानरागम् हरित्राग दर्शयते Hal.).

हरित m. A horse of a yellowish colour.

हरितकी f. The yellow myrobalan tree.

हर्तु I a. (f. वर्षी) One who receives, takes away or seizes.

II m. १ A robber; २ the sun.

हर्षन् n. Yawning, gaping.

हर्षित a. (f. ता) १ Yawned; २ cast, thrown; ३ burnt.

हर्ष्य n. १ A palace, a mansion, any large building, रम्यं

हर्ष्येतलं न किं वसतये Bhartr. III. 68, हर्ष्योप्रसर्वतृणाकुरेषु R. VI. 47, Megh. I. 32, II. S. VI. 42, Bt. VII. 36; २ a fireplace, a hearth; ३ the nether world. COMP.—**अंगन** n. the court of a palace.

हर्ष m. १ Joy, delight, glee, rapture, pleasure, gladness, happiness exultation, सहोद्रितः सैनिकहर्ष-

निस्त्रैः R. III. 61, or पुं-
स्कोकिलैः फलरसैः समुपत्तहर्षः

Rt. VI. 22; २ joy considered as one of the ३३ minor feelings (in rhetoric), हर्ष-स्त्रिवदावारेभैः प्रसादोऽभुग्रदासि-
करः S. D. III.; ३ bristling, erection, (especially of the hair, as in रोमहर्ष). COMP.

—**अन्वित** a. full of joy.—**उस्कर्ष** m. excess of happiness, ecstasy.—**उदय** m. rise of joy.

—**कर** a. gratifying, delighting.—**जड** a. paralyzed with joy.—**विवर्धन** a. promoting joy.—**स्वन** m. a cry of joy.

हर्षक a. (f. वर्षका or विका) Delightful, gladdening, delightful.

हर्षण I a. (f. जा or जी) Causing delight, pleasurable.

able. II m. १ An epithet of one of the five arrows of Kamadeva; २ a morbid affection of the eyes. I I a. The act of delighting or making glad, e. g. स्तव्यकषणदृष्टिवर्षणमहामतः कुम-
गीद्वाप्त.

हर्षयित्वा I a. Gladdening, causing delight. I I n. Gold

हर्षु

m. १ A deer; २ a lover.

हल vi. १. P (pp. हलितः; pra. हलति) To plough.

हल n. A plough, वहसि विशदे वसन जलदाभव। हलहतिमां-
तिमिलितयमुनाभ्युः केऽस्मवधूतहस्त-
धरूप Git. G. I. COMP.—
आशुष्म m. an epithet of Balarāma. —**भूति** f. agriculture.—
भूत् m. १ a ploughman; २ Balarāma, अंस-यस्ते साते हल-
भतो मेषके वाससीब Megh. I. 59. —**भूति** f. ploughing, agriculture.—**हति** f. ploughing, furrowing.

हलहला f. Halloo, halloing.

हला I f. १ A female friend; २ the earth; ३ water; ४ spirituous liquor. II ind. A vocative particle used in addressing a female friend (in theatrical language),

हला भए विसुमरिददि Ve. II.

हलहल m. n. १ A sort of deadly poison produced at the churning of the ocean; २ a poison in general. (Written also हालहल and हलाहल).

हलि m. १ A large plough; २ agriculture.

हलिन् m. १ A ploughman, a cultivator; २ a name of Balarāma. COMP.—**पित्र** m. the *kadamba* tree.—**पिता** f. spirituous liquor.

हलिनी f. A number of ploughs.

हलिम m. The teak tree.